

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.287/2016/16. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. év február hó 16. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2016. év június hó 7. napján kelt 21.B.701/2016/5. számú ítéletét **megváltoztatja.**

A vádlott terhére rótt testi sértés büntette kísérletének anyagi jogi megjelölése helyesen Btk.164.§ (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulata.

A vádlott különös visszaeső voltára utalást mellőzi.

A közügyektől eltiltást mellékbüntetésként tekinti kiszabottnak.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott tartózkodási helyét pontosítja.

A másodfokú eljárás során felmerült 12.700,- (tizenkettőezer-hétszáz) Ft bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Felhívja az elsőfokú bíróságot, hogy a vádlott előzetes fogvatartásának utólagos beszámítására irányuló különleges eljárást folytassa le.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2016. június 7. napján kelt 21.B.701/2016/5. számú ítéletével a vádlott bűnösségét testi sértés büntettében kísérletében (Btk.164.§ (1) és (8) bekezdés) állapította meg. A törvényszék ezért mint többszörös és különös visszaesőt 6 év szabadságvesztés büntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg azzal, hogy az elítélt nem bocsátható feltételes szabadságra. Elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 6.B.11.427/2013/34. számú ítéletében kiszabott 8 hónap börtönbüntetés végrehajtását. Határozott a lefoglalt bűnjelekről és a vádlottat kötelezte a bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú ítéletet az ügyész tudomásul vette, ellene a vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.695/2016. számú átiratában a tényállást megalapozottnak találta, amelyből okszerűen következik a vádlott bűnössége. Cselekményének jogi minősítése körében pontosítást indítványozott, a Btk.164.§ (1) és (8) bekezdés mellett utóbbi I. fordulatának felhívásával. Észrevételezte, hogy az ítélet rendelkező részéből mellőzni kell a vádlott különös visszaeső minőségét, az indokolásban pedig a többszörös visszaesést megalapozó jogszabályhelyet, a Btk.459.§ (1) bekezdés 31/b./ pontját pótlólag szükséges megjelölni. Ugyancsak pontosítást igényel az előző büntetés végrehajtásának elrendelését megalapozó jogszabályhely.

A büntetés enyhítésére nem látott alapot, ezért az elsőfokú ítélet megváltoztatását a hiányosságok kiküszöbölése érdekében, egyebekben a helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezések elbírálására tanácsülés kitűzését tartotta indokoltnak, egyben bejelentette, hogy az esetlegesen kitűzött nyilvános ülésen az ügyész nem vesz részt.

A Fővárosi Ítéltábla az ügy felülbírálatára tanácsulást tűzött ki, a vádlott kézbesítési íven jelezte, hogy nyilvános ülés tartását kéri. Erre figyelemmel az ítéltábla nyilvános ülést tűzött ki.

A nyilvános ülésen a vádlott érdemi észrevételt nem tett, megbánását hangoztatta.

Védője a büntetés enyhítése iránti fellebbezését fenntartotta. Felszólalásában a büntetés mérséklését a további időmúlással és a kísérlet távoli voltával indokolta.

A Fővárosi Ítéltábla védelmi perorvoslatok folytán bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását.

Ennek során megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék a perrendi szabályok maradéktalan megtartásával folytatta le eljárását. Ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a rendelkezésére álló bizonyítékok mérlegeléséről kellő terjedelemben számot adott. A vádlott beismerte, hogy a sértettet bántalmazta, többször ököllel fejen ütötte, majd a magatehetetlen testét a földön húzva a szemközti falnál oly módon engedte el, hogy az eszméletlen sértett feje a falhoz csapódott.

A bántalmazás módját és annak lehetséges következményét, az életveszélyes sérülés kialakulásának lehetőségét az igazságügyi orvosszakértő igazolta, amelyet a vádlott sem vitatott.

A történeti tényállás megalapozott, azonban a vádlott személyi körülményei kiegészítést igényeltek. Ebben a körben az elsőfokú bíróság az ítélet meghozatalát megelőző adatok birtokában hiánytalanul rögzítette elítéléseit. A másodfokú eljárásban szerzett újabb erkölcsi bizonyítvány, illetve ítéletkiadmányok alapján azonban azok kiegészítésére volt szükség a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja szerint a következőkkel.

Az ítélet 3. oldal első bekezdésében 8. pont alatt rögzített büntetésből - Pesti Központi Kerületi Bíróság 8.B.10.545/2015/40. számú ítéletből - a vádlottat 2016. november 18.napján feltételes szabadságra bocsátották. Büntetését 2017. február 17-én töltene ki, de egyéb cselekményeiből eredően folyamatos fogvatartása folytán e feltételes szabadsága még nem telik. Időközben a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2016. február 26. napján kelt 5.B.VI-VII.31.295/2015/61. számú, illetve a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2017. január 12.napján kelt 31.Bf.VI.7964/2016/8. számú ítélettel kifosztás büntette (1978. évi IV. törvény 322.§ (1) bekezdés c./ pont), rablás büntette (1978. évi IV. törvény 321.§ (1) bekezdés) és testi sértés büntettének kísérlete (1978. évi IV. törvény 170.§ (1) és (2) bekezdés) miatt halmazati büntetésül mint

többszörös visszaesőt 4 év fegyházra és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. A vádlott 2017. január 12. napjától ezt a jogerős büntetését tölti. (Erkölcsei bizonyítvány és a fenti számú ítéletkiadmányok)

Az előző kiegészítésekkel a tényállás a személyi és a történeti részében egyaránt megalapozottá vált, ekként a felülbírálat során irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság az ítélet jogi indokolásában helyesen fejtette ki a cselekmény életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének megállapítását alátámasztó indokokat. A jogi indokolásban azonban teljességgel elmulasztotta a bűnösség kimondására vonatkozó anyagi jogi szabályok feltüntetését, a rendelkező részben felhívott törvényhely megjelölése pedig pontatlan.

Az ítéletábra ezért a helyes elsőfokú jogi indoklás alapján pótlólag felhívta a Btk.164.§ (1) bekezdés és (8) bekezdés I. fordulatát is a bűncselekmény jogi minősítésénél.

A büntetés kiszabása során számba vett körülmények ugyancsak helyesbítést igényeltek.

A vádlott a Btk.459.§ (1) bekezdés 31/b./ pont alapján többszörös visszaeső, amely a büntetési tétel felső határát emelő jelentőséggel bír, többszörös visszaeső minőségét a rendelkező rész helyesen tartalmazza. Súlyosító körülményként az ezt meghaladó büntetettsége értékelendő. Ugyanakkor különös visszaesőnek is minősül, ezt a rendelkező részben nem kell feltüntetni, súlyosító körülményként ellenben helyesen értékelte az elsőfokú bíróság.

További enyhítő körülményként a védő helytállóan hivatkozott arra, hogy a cselekmény kísérleti szakban rekedt, ennek súlya azonban nem bír komolyabb jelentőséggel, miután az befejezett kísérletnek értékelhető.

A Fővárosi Ítéletábra álláspontja szerint a kiszabott büntetés enyhítésére nem merült fel elfogadható indok. A vádlott az eljárásban ugyan beismerő vallomást tett és a másodfokú bíróság előtt is megbánását hangoztatta, eddigi életvitele azonban nem azt tanúsítja, hogy magatartása egyszeri, a konfliktus helyzet rosszul megválasztott bűnös módját jelentette. A vádlott előélete azt igazolja, hogy ha szabadlábon volt, lényegében folyamatosan, egymást követően személy elleni erőszakos és vagyoni elleni erőszakos bűncselekményeket követett el. Erre figyelemmel a vele szemben kiszabott 6 év szabadságvesztés enyhítésére a Fővárosi Ítéletábra nem látott indokot.

A közügyektől eltiltás az egyetlen nevesített mellékbüntetés, azt ilyen formában kell feltüntetni.

A minősítés pontosítása folytán az ítéletábra az elsőfokú ítéletet a Be.372.§ (1) bekezdése értelmében változtatta meg, míg a további helyesbítésekkel az egyéb rendelkezéseket a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a vádlott a Be.381.§ (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az államnak.

A vádlott előélete körében tett kiegészítések kapcsán az ítéletábra jelezte, hogy 2016. november 18. napján vált esedékessé az előző 1 év börtönbüntetésből a feltételes szabadítása. 2017. január 12. napjától ismét jogerős szabadságvesztés büntetést tölt. Az iratokból nem volt megállapítható, hogy a közbenső időben a jelen ügyben a Fővárosi Törvényszék 5-III. sorszámu végzésével a másodfokú

eljárás befejezéséig fenntartott előzetes letartóztatását vették-e fogvatba, vagy más ügyben volt fogvatartásban.

A fentiekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla felhívta a Fővárosi Törvényszéket, hogy a vádlott előzetes fogvatartásának utólagos beszámítására irányuló, a Be.576.§-a szerinti különleges eljárásban a szükséges iratok beszerzésével tisztázza, hogy szükséges-e a tárgybán rendelkezést hozni.

Budapest, 2017. év február hó 16. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke, előadó

Dr. Révész Tamásné sk.
bíró

Dr. Fatalin Judit sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 21.B.701/2016/5. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.287/2016/16. számú ítéletében foglalt változtatással 2017. február 16. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2017. év február hó 16. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő